

TREBALL DE GRUP EN CATALÀ

AMB BON CAMI

Amb bon camí,tot és més fàcil
per caminar amb pas segur.
Entre l'arbreda, dels pinars,
ocells cantaires anuncien
que un temps més bo, ja arribarà.
Les flors tot just es deixen veure
en el camí, on vaig passat;
els seus colors seran esclat
de bons auguris per demà,
per un demà,ple d'esperança
al avançar amb pas segur.

NOSTÀLGIA

Una rosa ben guardada en un llibre,
de poemes,que tu em vas regalar;
quan encara el perfum del "gingebre"
ha quedat impregnat dins la mar,

d'aquells somnis juvenils plens de vida.
Al capvespre passejant per la platja,
els records d'aquell temps em fan crida,
tot sentint la remor de l'oratge.

Com voldria enxampar aquell dia
per tenir-te novament al costat,
hi sentir l'abraçada atrevida
d'aquell foc juganer enamorat.

Una rosa en el llibre guardada,
al mirar-la,he sentit la besada.

EL JOC D'ESTIMAR

La joia de l'amor,joc entranyable,
és sentir-te a tothora al meu costat.
Anyades d'agredolç l'han fet amable
respectant els batecs amb llibertat.

És sentir-te a tothora al meu costat
per gaudir tot perfum del teu amor,
respectant els batecs amb llibertat
impregnant l'esperança de clamor.

Per gaudir el perfum del teu amor,
empenyo tots els fulls del calendari

impregnant l'esperança de clamor,
i teixir la labor feta a diari.

Fidelitat, condició lloable;
la joia de l'amor, joc entranyable.

T'HE VIST

Avui t'he vist amb llum d'aurora
sobre l'arena del mar blau
fent-te abraçada,
xop de rosada.
Tanta bellesa que bé t'escau!

Avui t'he vist quan les estrelles
es despenjaven del seu mar
atretes totes;
fent-se elles gotes
per caure sobre al teu viu art.

Avui te vist i he corregut
per abraçar-te amb gran tendresa.
M'has fet un bes
que m'ha sorprès,
i m'he sentit una deessa.

L'ABSÈNCIA

Aquella veu que guardo al cor és teva
i m'embolcalla com mantell daurat...
I com si fos gavina blanca volo
cap a tu, dolç amor, que em dones vida
per seguir cada jorn al teu costat
i avivar junt el foc, ardent de besos.
Amb aquests pensaments a dins el pit
m'alimento les hores en l'absència,
quan l'espera és fa llarga sense tu.
La tarda està caient a l'horitzó;
quan el silenci em duu la teva petja,
el cor batega amb força i vinc corrents.

NOCTURN

En el silenci de la blanca nit
quan les estrelles parpellegen soles,
s'amara de claror tot l'infinít
omplin l'espai de gotes d'aigüeroles.

Quan les estrelles parpellegen soles
les hores impecables van caient,

omplin l'espai de gotes d'aigüeroles
que juguen al compàs del fràgil vent.

Les hores impecables van caient
i la roda de llum i l'ombra viva,
que juguen al compàs del fràgil vent,
mentre els ocells desperten tot fent crida...

Mes, l'eix del món bé gira fent brogit
en el silenci de la blanca nit.

LLAVOR GERMINA!

La vall és plena de boira,
els arbres estant gebrats,
tot i això, és ple de vida
sota dels llençols tant blancs.
La llavor ben adormida,
poc a poc germinarà,
omplim els camps de bellesa
sota d'uns nous cels més clars
que esperen la primavera;
on els ocells cantaran
per aquesta Terra nostra.
Hem deixat els temporals
i en la plaça de la vila,
tots ens donarem fort les mans
al compàs de la tenora
units tots com un sol clam.

A DINS LA PELL DELS JORNS

En la pell d'aquests jorns,tots ells farcits
de ciència i seny,ens hi voldríem
immergir per ser part dels seus sentits;
coronats de bellesa en gaudíem.

De ciència y seny ens hi voldríem
amalgamar dins del gresol dels anys,
coronats de bellesa en gaudíem
tot apartant foscors de tants paranys.

Regalims de poemes,bons companys,
són torxes flamejant dins de les nits
tot apartant foscors de tants paranys.

I amb les trames d'albada hem fet teixits,
de desitjos, forjats als carreranyes
en la pell d'aquest jorns,tots els farcits.

L'ESPIGA DE LA VIDA

Desgavellar l'espiga de la vida
quina mandra després de comptar els anys;
les lleixes empolsades de calcida
reposen les vivències d'antany.

Desgavellar l'espiga de la vida
pot ser un repte, o un viu parany furtiu,
treure el nas en la son tan temps dormida
d'aquells records guardats dintre del niu.

Desgavellar l'espiga de la vida
ens ha fet veure que el cistell és ple,
de pa d'amor ben compartit tots junts.

Desgavellar l'espiga de la vida
en l'escala dels anys, com vagabunds,
pots ullar el món amb un esguard seré.

ROSEC INOPORTÚ

Ara ploro l'absència d'amor;
aquest camp està erm, mort sense besos.
La tempesta colpeja fortament
quan la pluja ara em vessa pels meus ulls.

Ja clareja el nou dia amb bell rubor
perquè el sol i els seus rajos són estesos,
il·luminen la pensa, i aquest vent
se'm emporta la boira dels orgulls.

T'albiro pel camí ple d'esperança,
les llargues passes corren cap a tu;
de mots no en calen, tot ho diu un bes!

Quan et fibra dins teu la malfiança,
t'has de treure el rosec inoportú
perquè pot anar tot a l'inrevés.

PETJADES D'AGREDOLÇ

Duc un patiment.
Quan els estels brillen
em porten la veu
i la teva imatge;
ara és tan llunyana.

Aquesta nit clara
remou els records;
em venen paraules
que vull estripar.
Que se les endugui
El vent tafaner!

La llum de l'aurora,
de colors suaus,
com apaivagat
el foc que cremava
al meu cor dolgut.

VENT I PLUJA

Ell vent fa ballar les fulles,
ens mou també les faldilles
amb un aire compromès.
Tant punt arribi el migdia
esperem canvi de temps,
i que el sol ens acaroni
donant-nos força escalfor.
Els ocells a dalt dels arbres
piulen prou esbojarrats,
mentre els infants corretegen
per la gespa d'aquest camp.
De cop cauen quatre gotes;
un fort tro ha omplert l'espai,
i..., la corredissa és gran!

TEMPS DE PRIMAVERA

L'ocell és dalt de la branca,
i refila molt content
a l'ocelleta, que és blanca,
tot bressolant-se amb el vent.

L'arbre els va fent la rialla
quan el dia treu el brum,
mentre el sol l'ombrell retalla;
perfila la nova llum.

El jorn lluu com una joia
i acarona amorosenc
a la natura cofoia.

El cel llueix ben blavenc
i tot l'entorn se'n enjoia
amb color primaverenc.

TARDOR, LES AUS EMIGREN

El fru-fru del seu fullatge
ens anuncia el nou fred,
la nuesa del brancatge,
i el jorn és curt i estret.

Els ocells fan la volada
buscant l'aixopluc calent,
emportant-se la niuada
amb l'ajut d'un càlid vent.

A l'entornà la mirada
senten un xic de tristor,
mes, esperen nou caliu

d'un altra terra estimada.
Tot aquest temps de tardor
fugen d'aquest fred tan viu.

TERRA, AMOR I VIDA

Sota d'aquest bell cel il•luminat
el sol pica l'ullet i fa rialla,
tot fent passes de vida al món creat,
amb la llum, ell, fa l'ombra que retalla.
Les fulles, com catifa als nostres peus,
murmuren a l'oïda dolces veus.

La terra ben fecundada dins l'entranya
bressola la llavor, l'oculta al niu;
que no l'arrenqui l'au ni cosa estranya,
per això la manté dins del caliu.
Els llauradors treballen amb les mans
i s'aferren al camp com fermes humans.

Ja granen els conreus amb alegria
i s'ho miren de lluny aquells vells pins,
mentre el vent els fimbreja amb poesia;
paraules per omplir tots els camins.
Quan les garses fan música de crit
van enlairant a l'home l'esperit.

Tot és goig, tot és vida, no hi ha tristor
perquè dorm ben tranquil•la la tardor.
Més tard vindrà el vent fred d'un nou hivern
Engronsant-se als forts braços de l'etern.

DESPERTAR

Veig el mirall que reflecteix
la nua imatge i no em conec.

Sento del cor, un fort batec
per poder ullar la faç interna.

Per què has sortit de la caverna
i m'has donat aquest neguit?

Em sento estrany pel que he sentit:
tanta bellesa a dins l'espill!

Si aquest mirar, és tan senzill,
perquè fins ara he estat tan sec,
sense respondre als mots del prec.

Que la remor del món extern,
que mai no em faci un ninot erm.

Que he vist la llum de la bellesa
i m'has vestit de fortalesa.

SIMFONIA D'AMOR

Dins d'un llibre uns poemes amorosos
porten records d'un temps primaveral
arxivats en la ment en fulls sedosos.

Tot brollant les paraules, com coral,
simfonia d'amor a dintre meu
que ara em sacseja om un vendaval;

per molts instants viscuts a vora teu.
Em sento tan feliç quan els llegeixo
que el cor batega fort. Ai, valguem Déu!

Dels mots, dels teu amor, com me'n deleixo.

UN NOU DIA

Escolto veus amoroses
que em porten records llunyans
d'una joventut joiosa,
juganera com el mar.

L'aigua blava dels teus ulls
sou els fars pels meus esculls.

Sol naixent de l'horitzó
dus aromes al nou dia;

ben junts a dins de la barca
ens bressolem plens d'amor.

L'aigua blava dels teus ulls
sou els fars pels meus esculls.

DIÀLEG INTERN

Un diàleg intern em fa pensar
que els teus xamosos mots van captivar,
totalment, el meu ésser adormit
despertant sentiments en plena nit.

Encara avui el cor batega amb força
protegint fort l'amor, com bella escorça.
Em sento cada jorn, com aigua viva,
en el teu mar jo vinc ben sensitiva.

Les ones de l'estima ens acaronen
omplint-nos de desig. Besos es fonen
al paisatge del cor ben ardent.

El diàleg intern, quanta dolçor!,
m'empeny i em fa volar pel firmament
donant-me un fort esclat ple de claror.

EL RETORN

Les ones de la mar fistonegen l'arena
mentre l'escuma blava, fa castells juganers
amb flocs de coto fluix que acaronen els ossos,
escultures colrades pel pinzell del gran Art;
la freda aigua salada els bressola amb amor.

El ventijol empeny, ben fort, les velles blanques
del vaixell que ara solca els camins de la mar,
cercant nous horitzons guiats pel mascaró;
el timó marca ruta a mans del mariner,
aventurer de somnis buscant la llibertat.

Mentre la nau navega sobre aquest món marí
submergit de colors amb silencis de vida,
i d'abismes profunds rodejats de bellesa
que alimenten els jorns, de promeses i joies;
ramillets plens d'amor de les nimfes de l'aigua.

Les estrelles es miren en l'espill de la mar,
quan elles s'emmirallen, s'il·lumina la nit
d'espurnes platejades com gemmes tot dansant

per l'immens oceà; fulgurant univers
que vigila el vaixell i aquest home que dorm.

Quan desperta l'albada tot el cel s'enrojeix
de les gemmes de l'iris, regalims del vell sol
que es desvetlla amb amor perquè el jorn et reclama.
xiuxiueig dels ocells quan ja hissen les veles,
mentre solca la nau un camí d'esperança.

El retorn a la pàtria li fa bategar el cor,
mes, té la il·lusió de retrobar l'amor
que anys enrere deixar per forjar-se un futur,
i poder compartir amb la seva estimada
que l'espera en el port, mentre el sol es declina.

Els besos no s'acaben quan es troben els dos.
Quina immensa alegria! No importa el temps passat.
Agafats de les mans la brisa els acarona,
i l'estrella del dia il·lumina les passes
tot obrint-los camí. El camí de la llar!